

..הייתי מכניסה להם

הפני

של

..אוד, הריצי'דאצ'יים מתוצרת הארץ! ..חמיד רציתי להיות כמו רובינא..."

אחת לשנה, מגיעה פגי פיאג'ה לארץ, למילוי סוללות, כפי שהיא קוראת לזה. במשך חודש שלם היא נשארת לבושה — מלבד כשהיא נכנסת למיטה — משילה את השם המפוצץ, ונקראת מחדש פנינה (שם המשפחה לא חשוב. אם המשפחה שלי תזוהה שזה אני, הם יקבלו על המקום התקפת-לב. ככה, מהצילומים לבד, עם כל המייק-אפ, הם לא יכירו את הילדה הנחמדה שלהם.) היא מבקרת חברים, ומקומות, משתפת ומשמינה, ובסוף שלושים ימי החופשה, חוזרת שוב לאירופה, לעבוד, כמדי שנה, במשך 11 חודש בחשפנות בגולה הקרה.

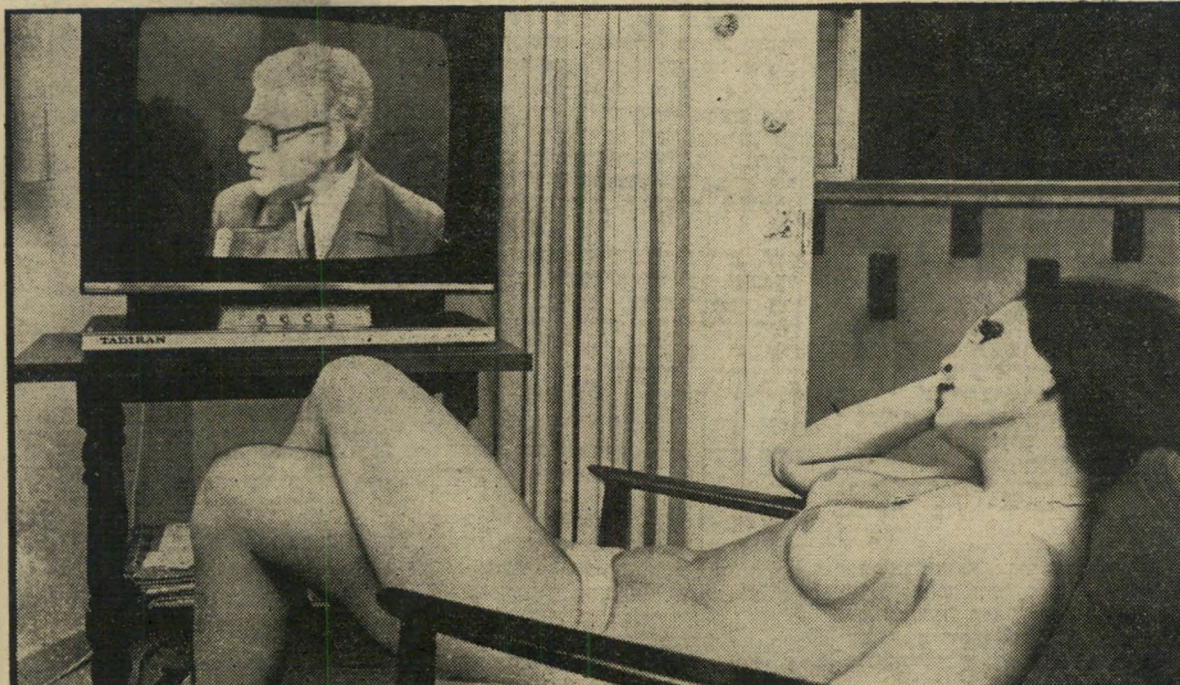

השנה, סתה החיפאית לשעבר מי המסורת, ניאותה להופיע גם על במה בארץ. בהזדמנות מאווררת זאת, בהיותה כבר בין כה באווירה של גילוי-לב — ושאר אברים — גמור, הואילה להניח ציח, למען דורות יבואו, כמה מהפנינים שלה.

וכמו על הבמה, פנינה איננה מדברת רק במיה. כשהיא מדברת, כל גופה מביע אומר.

ועוד איך מביע.

..אתה רואה בעצמך שאין לי מה ללבוש!"

..קחו את הרבי

..הקול העמוק הזה עושה לי חמיד משהו..."